

אין סוף פלהו נקודין דאורייתא, קשרין אלין תלת קשרין דקא אמרן, בשיעורא רזא דחול ואנון תלת נקודין דשרין על אתון, לעלא ולאמצעיתא ולתתא, ואנון חו"ל דקאמרן. קדמאה שריא לעלא ואקרי בכלהו. שריא תנינא באמצעיתא, ושני שמא ואתקשר בין עלא ותתא. תליתאה דאיהו תקיפא אקרי בשמא אחרא.

ועל דא הני תלתא אקרו גבול תחומא דקולפין, סטרוי דבוצינא לשואה תחומא לכלא לעלא ותתא. מקשרא תליתאה נפיק האי זהר, ואיהו זהר הרקיע דבה שמשא וסיהרא כוכביא ומזלי לאנהרא. פד האי זהר נהיר ובטש בכל אנון טורין, ורשים לון ואפיש לון ואסגי לון, וכדין אשתלימו פלהו.

והמשבליים יזהרו פזהר הרקיע. האי זהר אפיק אתון דקיקין פחיזו דאנון עלאין, אתון עלאין אתון דקיקין, וכלהו ברזא עלאה פדקא חזי מקשרא תנינא אמצעיתא נפקי מזלות דזהרין לאסתפלא בההוא זהר עלאה. מקשרא תליתאה נפקי פוכביא לאשתמשא ועל דא (דניאל יב) ומצדיקי הרבים פפוכביא לעולם ועד. ומצדיקי דיקא, ואנון פפוכביא דצדק. וכלהו תלין בהאי זהר.

תשע נהרין לא מתפשטין מניהו אתון פהני דנפקי מגו נקדה אחרא. אלין לא מתפשטי אלא פשיטו דקיק ואשתארו אלין בקיומיהו. וההוא פשיטו דמתפשטי אנון טעמי דאורייתא דנפקי לנגנא בהו.

תלת קשרין קדמאין דקא אמרן, קשרא קדמאה אשתאר על אתון לעלא לנקדה, ואשתאר למהוי טעמא לעלא. תרי שאמרנו, הקשר הראשון נשאר על האותיות למעלה לנקדה,

והשני הקשרים הראשונים שני השאר להיות הטעם למעלה. שני

אין סוף, כל הנקודות של התורה, קושרים אלו שלשת הקשרים שאמרנו בשעור הסוד של חול, והם שלש הנקודות ששורות על האותיות, למעלה ובאמצע ולמטה, והם חול שאמרנו. הראשון שורה למעלה ונקרא בכלם. השני שורה באמצע, ומשנה השם ונקשר בין מעלה ומטה. השלישי שהוא חזק, נקרא בשם אחר.

ועל זה שלשת אלו נקראו גבול, התחום של המקלות, צדדי המאור לשים תחום לכל, למעלה ולמטה. מהקשר השלישי יוצא הזהר הזה, והוא זהר הרקיע שבו השמש והלבנה פכוכבים ומזלות להאיר. פשהזהר הזה מאיר ומכה בכל אותם הקרים, ורושם אותם ומרבה אותם ומגדל אותם, ואז פלם גשלמים.

והמשבליים יזהרו פזהר הרקיע. האי זהר אפיק אתון דקיקין פחיזו דאנון עלאין, אתון עלאין אתון דקיקין, וכלהו ברזא עלאה פדקא חזי מקשרא תנינא אמצעיתא נפקי מזלות דזהרין לאסתפלא בההוא זהר עלאה. מקשרא תליתאה נפקי פוכביא לאשתמשא ועל דא (דניאל יב) ומצדיקי הרבים פפוכביא לעולם ועד. ומצדיקי דיקא, ואנון פפוכביא דצדק. וכלהו תלין בהאי זהר.

תשע נהרין לא מתפשטין מניהו אתון פהני דנפקי מגו נקדה אחרא. אלין לא מתפשטי אלא פשיטו דקיק ואשתארו אלין בקיומיהו. וההוא פשיטו דמתפשטי אנון טעמי דאורייתא דנפקי לנגנא בהו.

תלת קשרין קדמאין דקא אמרן, קשרא קדמאה אשתאר על אתון לעלא לנקדה, ואשתאר למהוי טעמא לעלא. תרי שאמרנו, הקשר הראשון נשאר על האותיות למעלה לנקדה,

האחרים קימים לטעם אחד, והם שתי נקודות בתוך הדיוקן של ר"ו. שלשת אלו לא מתפשטים יותר, אלא עומדים בקיומם שלש נקודות שלשה קשרים, להנהיג הכל בכל אותם הסודות שאמרנו. ובכלם הם סוד התורה לסמך, משום שיש לתורה על מה שתסמך. סמיכות נסתרת פנימית, וסמיכות שמגלה יותר ועושה המסעות של התורה ללכת, ולא תצא בחוץ. התורה בלי סמיכות זו פנימית לא סמיכות, ולא נמצאת להיות תורה, והכל מאין סוף ועשרים ושנים אותיות של התורה, ואלו מן הנקדה שיצאה מאין סוף.

תשע נקודות ששולטות על האותיות הן אין סוף, ושולטות על הכל. שלשה עשר טעמים של התורה התפשטו מהם, וכל העשרים ושנים כחשבון האותיות של התורה. אלו כ"ב הנקודות וטעמי התורה, הם הסוד של הניצוץ הקשה למדידת הכל בסוד הזה. כל מדידה לארץ ולרחב לעמק ולרום. אין לו מדידה שיוצאת מן השעור הזה, מסוד של תשע נקודות ושלשה עשר טעמים. על זה הסוד התורה עומדת בכל צדדיו, וכל הסודות וכל העמקים של התורה לא יצאו מן הסוד הזה החוצה.

הניצוץ הקשה עשה מדידה בסוד הזה לכל המדידות, והסוד הזה לא נתן לגלות רק ליראי חטא, שסוד האמונה בידיהם, והם כשרים לגלות להם. אלו המפתחות של אותם עשרים ושנים ששולטים על התורה, ומאלו מתפרשים כל הסודות וכל העמקים של התורה, וכל מדידה של כל המדידות בכל אותם הצדדים.

אחרנין קימין לטעמא חדא, ואנון תרין נקודין גו דיוקנא דר"ו. תלת אלין לא מתפשטי יתיר, אלא קימי בקיומיהו תלת נקודין תלת קשרין, לאענאה פלא בכל אנון רזין דקא אמרן.

וברהו איהו רזא דאורייתא דאסתמכא, בגין דאית לאורייתא על דיסתמך. סמיכו סתים פנימאה וסמיכו דגלי יתיר ועביד מטלנוי דאורייתא למיהו ולא תפוק לבר. אורייתא בלא סמיכו דא פנימאה לאו סמיכו ולא אשתכחת למהוי אורייתא וכלא מאין סוף ועשרין ותרין אתון דאורייתא ואלין מהאי נקדה דנפקא מאין סוף.

תשע נקודין דשלטין על אתון אנון אין סוף ושלטיין על פלא. תליסר טעמי דאורייתא אתפשטו מניהו, וכלהו תרין ועשרין פחשבן אתון דאורייתא. אלין תרין ועשרין נקודין וטעמי דאורייתא. אנון רזא דבוצינא דקרדינותא למשחתא דכלא ברזא דא, פל משחתא לארפא ולפותיא לעמקא ולרומא. לית משחתא דנפיק משיעורא דא, מרזא דתשע נקודין ותליסר טעמין על רזא דא אורייתא קימא בכל סטרוי, וכל רזין. וכל עמיקין דאורייתא לא נפקו מרזא דא לבר.

בוצינא דקרדינותא ברזא דא עביד משחתא לכל אנון משחתין, ורזא דא לא אתיהיב לגלאה בר לדחלי חטאה, די רזא דמהמנותא בידיהו ואנון פשראן לגלאה לון. אלין מפתחין דאנון תרין ועשרין דשלטין על אורייתא, ומאלין מתפרשן כל רזין וכל עמקין דאורייתא, וכל מדידו דכל משחתין בכל אנון סטרוין.

של כל המדידות בכל אותם הצדדים.

המפתחות הללו נמסרו למשה בסיני בשעה שקרן עור פניו, ומסר אותם בסוד של לחש ליהושע וכל אותם הזקנים, עד שהגיעו לבעלי האמונה לדעת. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

משנה. בארבעה תקופות של רוחות העולם. והמשפלים וזהרו, מי המשפלים? אלו שיודעים להסתפל בכבוד רבונם, ויודעים סוד החכמה להפנס בלי בושה לעולם הבא, אלו זוהרים כמו הזהר העליון.

ומה שאמר והמשפלים ולא אמר והיודעים, אלו ודאי אותם שמסתכלים בסודות הפנימיים הנסתרים שלא עומדים בגלוי, ולא נמסרו לכל בני האדם. מי שזוכה להסתפל בהם בהשפלה, זה מזהיר שנוצץ בעטור של הזהר העליון על הכל. אין זהר שמזהיר פנה, אין זהר שנוצץ לאותו העולם כמו הזהר הזה.

זה הזהר של התורה, זה הזהר של בעלי החכמה שיורשים אותו העולם על הכל. הם יוצאים ונכנסים בכל גנוי רבונם, ואין מי שימחה בידיהם. כלם מתביישים מהזהר שלהם. הזהר הזה נוצץ לכל עבר. ומצדיקי הרבים, הרבים ולא הפל, כמו (דניאל יב) ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו. מה זה ורבים? משום שיש שלא יקומו, וזו היא אדמת עפר. מה זה אדמת עפר? אלא אדמת שהיא מעפר, וזוהי ארץ ישראל שהיא אדמת מאותו עפר, שכתוב בו (קהלת א) הפל הנה מן העפר, ואפלו גלגל חמה, ונאורים שאר הרשעים ממנה ולא יקומו. ומשום כך ורבים - אלו ישראל. אף כאן ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד - אלו

אלוין מפתחן אתמסרו ליה למשה בסיני בשעתא דקרן עור פניו, ומסר לון ברזא דלחישו ליהושע וכל אנון סבין, עד דמטו למארי מהימנותא למנדע. זכאה חולקהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

מתניתין בארבע תקיפין דרוחי דעלמא. והמשפלים וזהרו. מאן משפלים, אליון דידיעי לאסתפל לא ביקרא דמארהון, וידעי רזא דחכמתא למיעל בלא פסופא לעלמא דאתי, אליון זהירין פזוהרא עלאה.

ומה דאמר והמשפלים ולא אמר והיודעים, אליון ודאי אנון דמסתפלן ברזין פנימאין סתימין דלא קימין בגלויא, ולא אתמסרו לכל בר נש. מאן דזכי לאסתפל בהו בסכלתנו. דא אזהיר דנציץ בעטורא דזהרא עלאה על פלא. לית זהרא דאזהר פדא. לית זיהרא דנציץ לההוא עלמא פהאי זיהרא. דא זהר דאורייתא דא זהר דמאריהון דחכמתא דירתיך ההוא עלמא על פלא. אנון נפקין ועאלין בכל גנזי דמאריהון. ולית מאן דימחי בידיהון. פלא פסיפן מזוהרא דילהון. זהר דא נציץ לכל סטר. ומצדיקי הרבים, הרבים ולא פלא. פגונא (דניאל יב ב) ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו. מאי ורבים בגין דאית דלא יקומו. ודא היא אדמת עפר. מאי אדמת עפר. אלא אדמת דהיא מעפר, ודא היא ארעא דישראל דאיהי אדמת מההוא עפר. דכתיב ביה (קהלת א) הפל הנה מן העפר. ואפלו גלגל חמה. ואתנהרין שאר חביבין מנה ולא יקומו. ובגין כך ורבים אליון ישראל.

אוף הקא ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד. אליון ישראל דזכו לאורייתא דנקדה דסתים. (דף קנה ע"ב) ואורייתא פללא דנביאים